

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

Cel care va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.
(Matei 10, 22)

◆ Nr. 111 / 15 martie 2015 ◆

CHILIA „BUNA VESTIRE” - SFÂNTUL MUNTE ATHOS

CUM SE FACE CORECT SEMNUL SFINTEI CRUCI

Cum ținem mâna?

Se folosește mâna dreaptă, unind degetele ei în felul următor: degetul mare, degetul arătător și degetul mijlociu sunt împreunate într-un

singur punct, în timp ce inelarul și degetul mic sunt ținute în palmă.

Cum să ne facem corect semnul Sfintei Cruci ?

Cele trei degete astfel împreunate se pun pe **frunte** – pentru a sfinți mintea–, apoi coboară până la **buric** – pentru a sfinți simțurile -, de acolo, mâna merge la **umărul drept**, iar apoi ea merge orizontal la **umărul stâng** – pentru a sfinți puterea trupului. În timp ce se face semnul Sfintei Cruci, se rostește **“în numele Tatălui”** (când mâna e pe frunte), **“și al Fiului”** (când mâna coboară la buric), **“și al Sfântului Duh”** (când mâna se duce de la un umăr la celălalt), **„Amin”** (când mâna o retragem de la umărul stâng). Cele trei degete împreunate simbolizează unitatea Sfintei și nedespărțitei Treimi. Celelalte două

degete, strânse unul lângă celălalt și ambele în podul palmei închipuiesc cele două firi, omenească și dumnezeiască, unite în persoana Domnului nostru Iisus Hristos.

Deci nu spunem „Amin” când mâna este la umărul stâng, nu facem cruci mici strâmbe și rapide, de parcă am cânta la mandolină, n-o facem cu limba în gură.

Dacă dorim să facem și o închinăciune, ne aplecăm numai după ce mâna este din nou lăsată să cadă pe lângă trunchi. De ce? Pentru că tocmai am închipuit Crucea de pe Golgota și ne închinăm ei. Uneori se mai observă o altă greșeală, destul de răspândită: închinăciunea se face în același timp cu semnul Sfintei Cruci. Nu trebuie să facem acest lucru, deoarece rupem Crucea.

Dacă însă ne oprim cu semnul Sfintei Cruci la piept, și nu la buric, atunci crucea pe care o facem apare răsturnată și, fără să vrem, transformăm Crucea lui Hristos într-o cruce satanistă.

Unii dintre credincioșii care vin la biserică numai de câteva ori pe an, de cele mai multe ori își fac semnul Sfintei Cruci incorect. Pe unul îl vezi că-și face semnul Sfintei Cruci ca și cum ar alunga muște sau ar cânta la cobză, altul își împreunează degetele ca și cum nu și-ar face semnul Crucii, ci ar vrea să presare sare peste el. Nici nu trebuie să mai amintim greșeala cea mai frecventă în care mâna nu mai ajunge până la umărul drept sau cel stâng, ci face o mișcare nedefinită în dreptul pieptului.

Este aceasta ceva neimportant, o simplă formalitate? Nu, nicidecum! Sfântul Vasilie cel Mare scria cu mult timp în urmă că: „*În Biserică totul este bun și se face după rânduială*”. Semnul Sfintei Cruci este mărturia văzută a Credinței noastre. Ca să-ți dai seama cât de evlavios este cineva, privește cum face semnul Sfintei Cruci. Evanghelia ne spune: „Cel ce este credincios în foarte puțin, și în mult este credincios” (Lc. 6,11)

Semnul Sfintei Cruci are o putere foarte mare. În Viețile Sfinților sunt descrise multe întâmplări ce ne arată cum semnul Sfintei Cruci făcut peste trupul cuiva, chiar și o singură dată, rupe legăturile diavolilor. De aceea creștinii care din nepăsare își fac incorect și fără evlavie semnul Sfintei Cruci, îi fac pe diavoli să salte de bucurie.

Când facem semnul Sfintei Cruci?

Semnul Sfintei Cruci îl însoțește pretutindeni pe credincios. Ne facem acest semn când ne trezim și când mergem la somn, la ieșirea din casă și la intrarea în biserică; ne închinăm înainte și după masă, în fața icoanelor, când facem metanii. Semnul Crucii lui Hristos sfințește totul și pe toate. Astfel, atunci când credinciosul își face semnul Sfintei Cruci asupra sa, se apropie mai mult de mântuire și sufletul său se folosește. Să nu ne rușinăm să ne facem semnul Sfintei Cruci atunci când trecem pe lângă o biserică.

Sursa: www.marturieathonita.ro

PREOT MAXIM KOZLOV

POSTUL LA COPII

Copiii trebuie să postească, iar postul nu începe odată cu atingerea unei vârste, cum ar fi majoratul. Principiul educării sufletului și a trupului în moderație și autolimitare se statornicește în copilărie, iar cel care s-a obișnuit cu acesta de mic va trece ușor de toate posturile.

Ce înseamnă o familie postitoare? Atunci când și adulții, dar și copiii postesc, acest mod de viață devenind firesc pentru cei mici. Ei văd că în timpul postului, de exemplu, nu se dă drumul la televizor, că nu mai merg în vizită la prieteni pentru petreceri, aceasta devenind pentru ei o experiență de viață care va fi ușor de continuat mai târziu.

Este foarte important ca postul copiilor să nu se reducă la hrană, ci și să ajungă la suflet. În timpurile noastre, postul poate fi simțit mai bine renunțând la televizor sau măcar reducând drastic numărul programelor urmărite.

În ce privește postul de mâncare, atunci când copilul vede că părinții și frații mai mari nu mănâncă preparate

din carne, dulciuri, vin, aceasta le rămâne în minte. Dacă postește întreaga familie, atunci și copilul va posti, căci nu ar avea rost să se gătească diferit pentru unii din familie. Anume astfel se obișnuiește copilul cu postul, chiar dacă pentru copil acesta încă nu este post adevărat, ci doar o rânduială a familiei.

Sursa: Preot Maxim Kozlov, *Familia – ultimul bastion: răspunsuri la întrebări ale tinerilor*, Editura Sophia, București, 2009.

SFÂNTUL IOAN SCĂRARUL

„SCARA DUMNEZEIESCULUI URCUȘ”

Dumnezeu este al tuturor; este viața tuturor celor ce voiesc; este mântuirea tuturor: al celor ce cred și al celor ce nu cred; al celor drepti și al celor nedrepti; al celor cinstitori de Dumnezeu și necinstitori; al celor nepătimiși și pătimiși; al călugărilor și al mirenilor; al înțelepților și al celor neînvățați; al celor sănătoși și al celor bolnavi; al tinerilor și vârstnicilor. Căci e ca răspândirea luminii, ca arătarea soarelui, ca schimbarea ceasurilor. Și

altfel nu poate fi. „Că la Dumnezeu nu este căutare la față” (Romani 2, 11).^{*} Necinstitor de Dumnezeu este cel părtaș de firea rațională (cuvântătoare), muritoare, care fuge de bună voie de viață și socotește pe Făcătorul său cel pururi existent ca neexistent.^{**}

Notele Părintelui Dumitru Stăniloae:

^{*} Dumnezeu este al tuturor, dar este numit aci în chip restrâns al „celor care voiesc”. De aceea, El este acestora și mântuire. Căci întrucât orice om părtaș de voie liberă poate să se decidă a voi să-L aibă pe El ca viață, ei toți au puțința ca să aibă pe Dumnezeu ca mântuire și deci ca viață. În general,

numai cei conștienți și liberi Îl pot avea ca viață, pentru că numai ei pot experia prin conștiința lor viața.

^{**} „Nelegiuit este cel ce a dat făgăduința (mărturisirea credinței) și apoi a lepădat-o. Dar nelegiuit este și cel ce n-a dat-o din pricina nebuniei, după cuvântul «Zis-a cel nebun în inima sa: nu este Dumnezeu» (Ps. 52, 1). El cinstește mai mult făpturile decât pe Dumnezeu” (Sf. Grigorie al Nyssei)

Sursa: Sfântul Ioan Scărarul, *Scara dumnezeiescului urcuș*, IBMBOR, București, 1992.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Martți:** 17 martie / 18:00 – **Sfântul Maslu**
- **Vineri:** 20 martie / 18:00 – **Paraclisul Maicii Domnului**
- **Sâmbătă:** 21 martie / 08:00 – **Sfânta Liturghie și Parastas** / 18:00 – **Vecernia și Litia**
- **Duminică:** 22 martie / 08:00 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Duminica a IV-a din Post (a Sfântului Ioan Scărarul)*
→ *Sf. Cuv. Mc. Vasile, preotul din Ancira; Sf. Drosida, fiica împăratului Traian*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro